

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 19 DECEMBER 2003

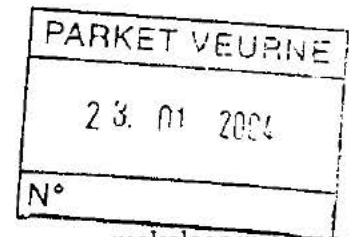
S.R. 686

De Rechtbank van Eerste Aanleg, zitting houdende te Veurne, Provincie West-Vlaanderen, elfde kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis verleend :

bulletin

IN ZAKE VAN HET OPENBAAR MINISTERIE,

T E G E N :

1246

goederen, geboren te

op

wonende te

, makelaar in onroerende

1247

met maatschappelijke zetel gevestigd te

beklaagden,

de eerste in persoon verschijnende, bijgestaan door Mr

, advocaat te

de tweede vertegenwoordigd door Mr

, lasthebber ad hoc,

Not.nr. VU 66.23.1492/97

Beklaagd van:De eerste en de tweede

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 §1-1°, 146-1°, 146-9de lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), de bij artikel 99 §1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk:

op het terrein, gelegen te

, ten kadaster gekend onder

, toebehorende aan

, met maatschappelijke zetel te

, het gelijkvloers welke werd uitgebreid met andere materia-

len dan een lichtwegende constructie en welke wederrechtelijk was opgetrokken, in stand

gehouden te hebben vanaf 11 juni 2002 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 30 oktober 2002.

Met de omstandigheid, wat de eerste en tweede verdachte betreft, dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen, en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep.

- - -
- -

Gezien de stukken van de rechtspleging.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn eis.

Gehoord de eerste beklaagde in zijn verdedigingsmiddelen, voorgedragen door Mr

Gehoord Mr in zijn verdedigingsmiddelen als lasthebber ad hoc van tweede beklaagde.

NOPENS DE STRAFVORDERING

Beklaagden, vastgoedmakelaars, hielden een wederrechtelijk opgetrokken uitbreiding van hun kantoorpand in stand dit in de periode vanaf 11 juni 2002 tot 30 oktober 2002, dag van de uitvoering van het bevel tot dagvaarding.

Artikel 7 van het decreet van 04 juni 2003 (B.S. 22.08.2003 - inwerkingtreding op 22.08.2003) voegt aan artikel 146 van het decreet van 18.05.1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening een derde en een vierde lid toe.

Het nieuwe artikel 146, 3° lid van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening voert een strafuitsluitingsgrond in voor het misdrijf van instandhouden van inbreuken zoals bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in ruimtelijke kwetsbare gebieden, voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming

krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

Ingevolge art. 2, lid 2 Swb wordt een nieuwe wet die een straitsluitingsgrond invoert met terugwerkende kracht toegepast voor zover deze wet niet het onbetwistbaar oogmerk heeft die straitsluitingsgrond niet te zien toepassen op de onder de oude wet gepleegde misdrijven. Dit oogmerk blijkt ter zake noch uit de tekst van de wet, noch uit het stelsel van de wet. Uit de parlementaire besprekingen en het tot stand gebrachte handhavingsbeleid volgt integendeel dat het inzicht van decreetgever omtrent de strafwaardigheid van het feit gewijzigd is.

De instandhouding van de wederrechtelijk opgetrokken uitbreiding is noch gelegen in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, noch vormt ze een inbreuk op een stedenbouwkundig voorschrift inzake de bestemming krachtens het plan van aanleg. Ten slotte vormt ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder voor de omwonenden.

Daar de inbreuk niet valt onder de uitzonderingsvoorwaarden van het (nieuwe) derde lid van art. 146 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening is de tenlastelegging dan ook niet langer strafbaar.

Beide beklaagden dienen dan ook vrijgesproken te worden.

NOPENS DE HERSTELVORDERING.

Gelet op de vrijspraak, kan de herstellvordering niet ontvangen worden.

art. 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935, art. 182, 189, 190, 191, 194 van het Wetboek van Strafvordering door de heer Voorzitter aangeduid;

Om deze redenen, **DE RECHTBANK**, rechtdoende op tegenspraak,

Spreekt de beklaagden en **VRIJ** van de verdenking hen ten laste gelegd.

Legt de kosten ten laste van de Belgische Staat.

Verklaart de herstellvordering onontvankelijk.

Aldus gewezen en uitgesproken in het Justitiepaleis te Veurne op negentien december tweeduizend en drie, alwaar aanwezig waren :

. , Alleenzetelend rechter, Voorzitter van de elfde kamer,
mer, . , Substituut-Procureur des Konings en
Griffier.